

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΛΩΤΙΝΟΥ ΒΙΟΥ

παμφώνοις ἰαχαῖσι παναρμονίαισί τ' ἔρωαῖς,
 οἶον ἐπ' Αἰακίδῃ στῆσαι χορὸν ἐκλήιχθεν
 ἀθανάτων μανίαισιν Ὀμηρείαισί τ' αἰοδαῖς.
 ἀλλ' ἄγε Μουσάων ἱερὸς χορὸς, ἀπύσωμεν 20
 εἰς ἓν ἐπιπνεῖοντες αἰοιδῆς τέρματα πάσης·
 ὕμμι καὶ ἐν μέσσαισιν ἐγὼ Φοῖβος βαθυχαίτης·
 δαῖμον, ἄνερ τὸ πάροιθεν, ἀτὰρ νῦν δαίμονος αἴση
 θειοτέρῃ πελάων, ὅτ' ἐλύσαο δεσμὸν ἀνάγκης
 ἀνδρομέης, ρεθέων δὲ πολυφλοίσβοιο κυδοιμοῦ 25
 ῥωσάμενος πραπίδεσσιν ἐς ἧόνα νηχύτου ἀκτῆς
 νήχε' ἐπειγόμενος δήμου ἄπο νόσφιν ἀλιτρῶν
 στηρίξαι καθαρῆς ψυχῆς εὐκαμπέα οἴμην,
 ἦχι θεοῖο σέλας περιλάμπεται, ἦχι θέμιστες
 ἐν καθαρῷ ἀπάτερθεν ἀλιτροσύνης ἀθεμίστου. 30
 καὶ τότε μὲν σκαίροντι πικρὸν κῦμ' ἐξυπαλύξαι
 αἰμοβότου βιότοιο καὶ ἀσηρῶν εἰλίγγων
 ἐν μεσάτοισι κλύδωνος ἀνωίστου τε κυδοιμοῦ
 πολλάκις ἐκ μακάρων φάνθη σκοπὸς ἐγγύθι ναίων.
 πολλάκι σείο νόοιο βολὰς λοξῆσιν ἀταρποῖς 35
 ἰέμενας φορέεσθαι ἐρωῆσι σφετέρησιν
 ὀρθοπόρους ἀνὰ κύκλα καὶ ἄμβροτον οἶμον ἄειραν
 ἀθάνατοι θαμινὴν φαέων ἀκτῖνα πορόντες
 ὄσσοισιν δέρκεσθαι ἀπαὶ σκοτίης λυγαίης.
 οὐδέ σε παμπήδην βλεφάρων ἔχε νήδυμος ὕπνος. 40